

δέψαμε ως τὴν Ἀθήνη. Ἀπὸ τότε δὲν τὴν ἔξαναεῖδα
Καλὸ καρῖτσι . . .

— Καλὸ ἀλήθεια, βεβαίωσε κι ὁ Ζήσης.

Περπατήσανε ἀμίλητοι ὁ ἓνας κοντὰ στὸν ἄλλο. Τὰ
δέντρα τοῦ δρόμου ἀκούνητα, νυσταγμένα, σκεφτικὰ
λὲς κι ἀφουγκραζόντανε τί θὰ ποῦνε. Ἐνα αὐτοκίνητο
πέρασε βουίζοντας κι ὁ ἀγέρας γύμισε ἀπὸ τὴ μυρου-
διὰ τῆς μπενζίνας . . . Φτάσανε στὸ σπίτι τοῦ Ἀλέξη.

— Καληνύχτα, εἶπε σιγαλὰ ὁ Ζήσης.

Κεῖνος δὲν ἀποκριθῆκε ἐνῶ ὁ Ζήσης δίχως νὰ περι-
μένῃ ἀπάντησῃ ἔακολουθοῦσε τὸ δρόμο του. Ὁ Ἀ-
λέξης ἀφοῦ στάθηκε κάμποσο στὴν ὁξώπορτα τοῦ σπι-
τιοῦ του ἀκούνητος, σκεφτικός, ἄξαφνα ἄρχισε νὰ τρέ-
χῃ πίσω ἀπὸ τὸ Ζήση.

— Ζήση, φώναξε μέσα στὸ σκοτάδι.

Κεῖνος στάθηκε. Ὁ Ἀλέξης ζύγωσε λαχανιασμέ-
νος. Καὶ πάλι στάθηκε ἀμίλητος σὰ νὰ δίσταζε γιὰ
καίνο ποῦθελε νὰ πῆ.

— Ζήση, μὴ δίνεις τὴν ἄδεια καί νὰ σὲ ρωτήσω;
Κεῖνος γέλασε.

— Τὴν ἄδεια; αὐτὸ δὰ ἔλιπε τώρα. Πρῶτα με, ἀ-
δερφέ, εἰ, τι θέλεις.

Ὁ Ἀλέξης ξεροκατάπιε.

— Εἶπες πὼς ἡ Ρίκα εἶτανε φιλενάδα σου. Δηλα-
δῆ; . .

Ἡ φωνή του ἔτρεμε.

Κεῖνος ἔσκασε καί δυνατὰ γέλοια.

— Ὡχ καῦμένη, δάσκαλος εἶσαι; κάθεσαι καὶ τε-
χνολογᾷς τίς λέξεις. Αἱ κι ἂν εἶπα πὼς εἶναι φιλενάδα
μοῦ, τί βγαίνει; μὲ αὐτό; Γνωρίζομαστε μὲ τὴ γυναῖκα,
τίποτις ἄλλο . . .

— Τίποτις ἄλλο;

— Τίποτις ἄλλο, φυσικά. Ἡ γυναῖκα εἶναι καθὼς
πρέπει.

Ὁ Ἀλέξης σκέφτηκε κάμποσο.

— Καληνύχτα καὶ μὲ συμπαθᾷς, εἶμαι γελοῖος τὸ
νοιῶθω, εἶπε.

(Ἀκυλοῦθε)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΣ

κ. Κλ. Παράσχο. Τὸ γραφεῖο μας βρίσκεται μέσα στὸ
Ἀκαδημοικὸ βιβλιοπωλεῖο (Ἀκαδημίας 40) καὶ μπορεῖ
νὰ περάσεις, δποια ὥρα θέλεις, νὰ φέσεις τὴ συνδρομὴ σου

— κ. Ἄρτα Λόγγου. Εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιευτεῖ.

κ. Ν. Βέβαια, νὰρθεῖς στὰ Σαβατόβραδα. Δὲ χρειάζεται ξε-
χωριστὴ ἀδεια ὑστερ' ἀπὸ τίς 5 1) 2) τὸ γραφεῖο εἶναι
ἀνοιχτὸ γιὰ ὅλους. Ἴσως νὰνταμῶσεις καὶ τὸν Τυμφορηδὸ
ποῦ μιλάει ὁμορφα τὴν καθαρεύουσα τὰ Σαβατόβραδα.

PURGTORIUM

Στὸ φίλο ποιητὴ
ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ

Καβάλλα στ' ἀλόγο μου τὸ βαρβάτο
Σὰν ἀπελάτης ἄνεμος φρουμάζω,
Χτυπῶ, καὶ τὸ κοντάρι μου φλογάτο
Φωτιὲς στὰς χώρες φέρνει πὺ κυττάζω.
Γέρνουν μπροστά μου σπιτικά συντρίμνια
Κ' εἰ χαμοκέλλες φλόγιες, καπνίζουσ'·
Μὲ τριγυρνοὺν παιδιὰ, παρθένες, γύμνια
Καὶ τὰ μαντρόσκυλλα τρελλὰ γαυγίζουσ'.
Ξεσπῶ, σφυρίζω σὰν ὄχιὰ κι' ἀστρίτης
Μέσ' τὴ ζωὴ πὺ λασποφεῖδα βόγγει
Ζυμώνοντας βουρκάδια σὰ σαπίτης.
Θυμὸ μὲ πνίγουνε πελάγων ὄγκι
«Ὅλα τὰ γείρουνε στ' ἄδρὸ τὸ κῆμα»
Κ' ἡ Χαραυγὴ παρθένῃ κι' ἀστράματα
Σὰ θὰ προβάλλει, τ' ἀλαφρὸ τῆς βήμα
Νὰ τὸ πατήσῃ σ' ἀνθισμένη στράτα.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ «ΑΓΚΥΡΑΣ»

Ἀποχτήσαμε καὶ μεις ἐπιτέλους, ὑστερ' ἀπὸ πολλὰς
ἄτυχες ἀπέπειρες καὶ δοκιμῆς, ἓνα εὐρωπαϊκὸ ἐκδο-
τικὸ κατάστημα τῆς προκοπῆς. Τὸ λέμε εὐρωπαϊκὸ,
ὄχι μόνον γιὰ τὰ καλλιτεχνικὰ βιβλία πὺ βγάζει, μὰ
καὶ γιὰ τὴ φτήνεια του. Νά, λ. χ. ἡ «Χομένη ἀγάπη»
τῆς Ματθίλδης Σερράς, καλοτυπωμένο, σὲ καλὸ χαρ-
τί, μὲ καλλιτεχνικὸ δέσιμο, σελίδες 265, ἔρ. 2.10.
Μάλλα λόγια, ἡ «Ἀγκυρα» δὲν κοιτάζει πὼς νὰ πλου-
τίσῃ, γδύνοντας τοὺς πελάτες τῆς, μὰ πὼς νὰν τοὺς
δώσει φτηνὰ καὶ διαλεχτὰ καὶ καλλιτεχνικὰ βιβλία.

Ἡ πρώτη σειρά τῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕξι βιβλία, τὰ-
κόλουθα :

Ν. Μείρα : Ὁ φοκίτης (μετάφρ. Μπ. Ἀννίου) ἔρ
1.80.

Μ. Πρεβό : Γυναικεῖαι Ἐπιστολαὶ (μετάφρ. Γ.
Τσοκοπούλου) ἔρ. 2

Μ. Τινάρ : Πρὶν ἀπὸ τὸν ἔρωτα (μετάφρ. Γ. Τσο-
κοπούλου) ἔρ. 1.65.

Ε. Μιρζέ : Σηναὶ τοῦ βοημικοῦ βίου (μετάφρ.
Ρεῖση) ἔρ. 2.

Μ. Σερράς : Χαμένη ἀγάπη (μετάφρ. Μπ. Ἀννί-
νου) ἔρ. 2.10.

Πολ. Δημητρακοπούλου Μάγδα ἢ Ἐβραία δραγ.
2.30.

Στὴ δευτέρῃ σειρά τῆς πὺ θὰ τὴν ἀποτελέσουν
ἔργα τοῦ Ροστάν, Οὐγκώ, Ὁσκάρ Οὐάιλδ, Δ. Καμ-
πορόγλου, Σπ. Μετὰ κλπ. ἡ «Ἀγκυρα» θὰ ἐκδώσῃ
τίς «Ἀλυσίδες», τὸν «Ὁμορφὸ κόσμος» τὴν «Ὁξώ-
πορτα» καὶ ἄλλα δράματα τοῦ Ταγκόπουλου σ' ἓναν
τόμο.